

Да си развиемъ знамената,
 Да свѣтне нашата земя;
 Да си прославимъ имената,
 Да гинатъ турски племена!

Въ „Кжде си вѣрна, ти любовъ народна?“ Чинтуловъ подкрепя зова на юнака балкански съ химна на народната любовъ, която ще разгори искрата любородна въ сърдцата на младитѣ, за да пролѣятъ кръвѣта си за бащината земя и я освободятъ —

Кжде си, вѣрна ти любовъ народна?
 Кжде блестишъ ти искра любородна?
 Я силенъ пламъкъ ти пламни,
 Та буенъ огънь разпали
 На младитѣ въ сърдцата,
 Да тръгнатъ по гората.

.....

За нашето отечество и слава,
 За нашата свобода и държава,
 Да си пролѣемъ вси кръвѣта,
 Да си добиемъ волността
 Отъ нашитѣ тирани
 Безвѣрни мюсюлмани!

Но има една висша сила, която ръководи свѣтовнитѣ сѣдбини и надеждата му е въ нея, въ Бога, който вижда нашето страдание и въ името на правдата ще благослови подвига за свободата.

Тѣзи позиви за борба, за бунтъ, въ „Патриотъ* добиватъ по-реаленъ изразъ въ подвизитѣ на юнака, който събира дружина и тръгва да се бори за свободата на родното си племе —

Да обикаля планинитѣ,
 Мжчителитѣ си да трий,
 Що теглилъ той злочестинитѣ
 Колко годе да измий.

Или пъкъ родното му племе
 Ако се нѣкакъ съживи
 И скочи, за да се отнеме
 На помощъ да му се яви.

Отъ втората група чисто патриотични пѣсни ще отбележимъ най-добритѣ — „Стара майка се прощава съ сина си“ и „Изпрово-